

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Crispijev padec.

Nahajamo se v dobi političnih presenečenj. Kmalu po nepričakovanem razpustu državnega zbora na Dunaji, ki je prišlo tako neposredno in tajno, da nikdo ni slutil ničesar o tem važnem dogodilju v notranji politiki, prinesel nam je brzjav drugo nepričakovano vest, o ministerski krizi v Italiji. Nastala je iznenada v sobotni seji italijanskega parlamenta.

Nepričakovani padec Crispijev je dogodil, ki stoji v prvi vrsti političnih dogodov, katerega posledic v trenutku, ko to pišemo, ni lahko izračunati. Ko je pri lanskih volitvah vlada Crispijeva pridobila za sebe tako ogromno večino, pač ne bi bil nikdo mislil, da je padec Crispijev tako blizu. Kdor pa je malo bolj pazno gledal stvarjem do dna, moral si je že tedaj reči, da večina bode šla z Crispijem le tako dolgo, dokler se ne bode dotaknil najvitalnejih materialnih interesov naroda. „Le nobenih novih davkov“, to je bil klic, ki je pretešal od severa do juga vse Italijo, katera stoče pod bremenom, ki jih jej nalagajo brezprimerna oboroževanja, da more izpolnjevati svoje mesto v trojni zvezi.

Crispi sicer ni stvarnik trojne zveze, on je po smrti Depretisa l. 1887. položaj našel že tak, kakor je bil zdaj. Vender pa je znano, da je baš on bil najgorkeji zagovornik te zveze, ki ni priljubljena pri velikem delu naroda italijanskega, če bi tudi ne nalagala tako silnih bremen ubogi, po finančni krizi ne baš v najboljšem stanu se nahajajoči Italiji. Opetovana potovanja Crispijeva v Friedrichsrhe poostрила so položaj Italije proti Franciji tako, da je bil nasledek tega pretrganje do tačas ugodnih trgovinskih razmer mej sosednjima državama, in da je nastala v Italiji huda kriza, katera nikakor ne dopušča, da bi dežela še nadalje mogla nositi taka bremena, kakor jih je nalagala Crispijeva vnanja politika.

Ko je Italija ustopila v trojno zvezo in se zavezala, da bode na kopnem in na morji postavila 600.000 mož, tačas se je sploh mislilo, da skoraj mora priti do kacega sukoba, pri katerem bi se bila okoristila tudi Italija na strani svojih dveh zaveznikov. Ko se je pa evropski politični horizont

zopet razjasnil, jeli so Italijani računati, in velik del naroda obladil se je prav izdatno. Zginulo je ono naudušenje, katero se je umetno gojilo, kajti pokazalo se je, da žrtve neso v nobeni primeri s pridobitvami. Drugi in ne mali del italijanskega naroda pa je bil iz vsega početka odločno nasproten trojni zvezi in Crispiju.

Ko je torej preteklo soboto finančni minister Grimaldi prišel na dan z neko novo davčno predlogo — o povišanem obdačenju spirita — razvnela se je živahna debata o splošni vladini politiki, katera naklada deželi tako silna bremena. Crispi branil je po stari svoji navadi prav strastno vladine predloge, in se spozabil toliko, da je imenoval politiko nekaterih njegovih prednikov „servilno“, kateri izraz je zbudil hudo razburjenost mej poslanci. Nič ni pomagalo, da je Crispi zagotavljal, da se predloženi načrt zakona popolnoma strinja z njegovim v Turinu razloženim programom. Z 186 glasovi proti 123 izrekla se je zbornica proti temu, da se prestopi na dnevni red po predlogu vlade, ter odklonila, da se prestopi v nadrobno razpravo. Da je bila mej poslanci opaziti neka splošna nezadovoljnost prouzročilo je tudi to, da je vlada navzlic zahtevanim novim davkom, kateri so v nasprotju z njenimi obljubami, nameravala zmanjšati število prefektur, torej hranjevati pri notranji organizaciji, da bi pridobila sredstev za gojenje nepriljubljene vnanje politike evropske in tudi afričanske. Poslednjo kolonialno politiko tudi vedno ostro napadajo radikalni organi in gotovo je tudi ona kolikor toliko pripomogla k padcu Crispija.

Položaj je resen in težaven, ker dozda se kralj še ni izrekel, ali sprejme demisijo kabineta, oziroma, kdo bode naslednik Crispija. Sploh pa se sodi, da je rešitev krize težavna, ker skoraj ni mogoče, da bi se Crispi vrnil na svoje mesto ali pa obdržal dolgo časa v sedanjih razmerah.

Kako bi uplival definitivni odstop Crispija na trojno zvezo, oziroma na nje daljni obstanek, je težko dognati. Čujejo se pa že zdaj mnenja, da Italija ne bi mogla na dalje prenašati silnih bremen, ter da bi jej zaveznici dopustili, da ostane z zmanjšanimi vojaškimi silami v zvezi. V prvi vrsti gre Italiji za to, da bi prihranila na leto kacic 20 milijonov, to bi pa le mogla, ako poniža stan svoje vojske.

Zmešnjava v parlamentarnih in političnih krogih italijanskih je velika, kajti dogodki prišli so mnogim nepričakovano in je padec Crispijev uplival v nekaterih krogih kakor bomba. Kot nasledniki Crispija imenujejo se Rudini, ali pa koalicija Zanardelli-Nicoter, v parlamentarnih krogih zagotavlja se, da je predsednik zbornice kralju prvega priporočil kot naslednika Crispijevega. Imenujejo se tudi drugi.

Za Bismarckom gre Crispi in podira se steber za stebrom, ki je podpiral trojno zvezo. Bode li ta pretrpela osebe, ima li res toliko životne sile v sebi, da se jej ni treba opirati na posamične osebe, s katerimi stoji ali pade, to se bode pokazalo, ko se nekako razjasni zdaj temni in zamotani položaj. Pokazalo se bode, je li bil upor proti Crispiju slučajen, ali pa ima, kakor smo rekli globeje uzroke. V zadnjem slučaju je popolnoma izključeno, da bi kralj izročil Crispiju sestavo novega ministerstva, kakor se je v jednacijah slučajih tolikrat zgodilo pri njegovem predniku, starem in prekanjenem lisjaku Depretisu. Y.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. februarja.

Državnozbornske volitve.

Lienbacherjeva stranka že močno agituje po planinskih deželah. Izdala se je parola, da se ne smejo voliti možje, ki bi se v zvezi s Slovani bojevali proti Nemcem in velike svote dovoljevali za Češko, Galicijo, Bukovino, Dalmacijo itd. Stranka ima upanje, da pri državnozbornskih volitvah pribori precej mandatov.

Notranji uradni jezik in češki veleposestniki.

Da češki veleposestniki neso zanesljivi v narodnih zadevah, je že znano stvar. V deželnem in državnem zboru podpirali so Čehe, pa le zaradi tega, ker so bili preverjeni, da tako najlože branijo svoje stanovske koristi. Vladi se pa ti možje ne upajo postaviti po robu ali se pa nečejo. Bojé se zameriti visokim krogom na Dunaji. Ko se je izjavila vlada proti češkemu notranjemu jeziku, so češki veleposestniki v tej zadevi takoj popustili Staročehe na cedilu in v spravnem pododseku izjavili, da se popolna enakopravnost ne bode dala izvesti, ker notranji jezik po sodiščih more ostati nemški.

LISTEK.

Beseda — kje si?

(Dopis iz Trsta.)

(Dalje.)

A kaj dela g. J. M.? Roga se temu tako jasno po Miklošiču razpravljanemu, pristno slovenskemu pravilu, ki še krepko med našim rodом živi (primeri množino vzgledov od Miklošiča na mestu rečenem navedenih: bolnik, lakomnik, nevérník, nečistnik, boljci optimates, glušec, zaspanec, znanec, krivec, bit' te mu, mojci, glavo snet; nagec, nevošljivec, pijanec, pléšec, ptujec, sivec, starec, edinec, grdež, malopridnež, ničemernež; lenè, gen. lenéta; ptujka, samka, gréšnica). Ali se ne pravi to očitno skazani pravici ustavljati se? Jekleno svojo starokopitnost, gospod J. M., bi pač lahko v boljšo svrho porabljal, nego v to, da ščitite jadne in gadne nemčizne. Niste za las boljši nego oni dajčkrajnerji, kateri zmatrajo za nedotakljivi status na Kranjskem one socijalne in jezikovne razmere, katere je ustanovila protireformacija tožnega spomina koncem XVI. in v teku XVII. stoletja. Preko te granice bi ne

smela pogledati ni zgodovina ni jezičarstvo, ako bi šlo po Vaših in tistih dajčkrajnerjev željah. — A vrnimo se k predmetu! Kako podpira g. J. M. ničevno svojo trditev? Z — latinščino, ki je seveda slovenščini sorodnejši negoli stara slovenščina ali pa srbščina, češ latinščina je tudi „brez spolnika“, in vender jej pridevniki pogostoma služijo, in to jako lepo! Zakaj bi bilo to jako lepó, je meni in menda vsakemu čitatelju nedoumao! Sentimentalnega tega vsklika ne nadjete v nobeni latinski slovnici. Seveda tu hvalite to latinsko rabo, ker mislite, da je voda na vaš mlin! A stojte, da vidimo! Hočem Vam izpodnesti tudi to šibko oporo. Pogledimo katerokoli večjo slovnico latinsko, na pr. veliko Schulzevo, katerega skladnja se opira na najboljše pisatelje rimske. Schulz piše na mestu rečenem str. 398/99: „Die Adjective werden im Lateinischen nicht so allgemein, wie im Deutschen, als Substantive gebraucht. Ohne Anstoss geschieht dies nur in folgenden Fällen: 1. Das Neutrum von Adjectiven wird im Singular zur Bezeichnung eines abstracten Begriffes, im Plural meistens zur Bezeichnung konkreter Gegenstände einer gewissen Klasse substantivisch ge-

braucht (slede vzgledi).“ A v opombi dodaje: Dieser Gebrauch gehört vorzugsweise der philosophischen Sprache an“ (prav tako kakor zahteva gosp. Lampe za slovenščino v opombi na str. 37 b), a potem navaja nekaj izjem — tedaj zopet le izjeme — izven filozofskega jezika. A na koncu te opomnje pravi: „Im Dativ scheint sich das Neutrum eines substantivierten Adjectivs niemals zu finden“.

2. izjema. „Zur Bezeichnung von Personen einer gewissen Art oder Klasse wird häufig der Plural. Masc. eines Adjectivs substantivisch gebraucht (ohne viri oder homines).“ Slede vzgledi.

3. „Zuweilen wird auch der Singular eines Adjectivs zur Bezeichnung von Personen substantivisch gebraucht; so zunächst von den Wörtern: amicus, affinis, aemulus. : .“ navaja še več vzgledov.

A to trojno, itak že precej okleščeno rabo zopet še omejuje Schulz v sledečih opomnjah, zlasti v 1. in 3. na str. 400. On opominja v opazki 1.: „Die auf solche Weise als Substantive gebrauchten Adjektive werden dennoch nicht in jeder Beziehung als Substantive behandelt; namentlich ist zu bemerken, dass sie fast sämtlich kein anderes Adjektiv als nähere Bestimmung zu sich neh-

Vnanje države.

Ministersku kriza v Italiji

sedaj vzbuja veliko pozornost. Splošno se misli, da je Crispija izpodkopala vnanja politika njegova in da je zakon ob obdačenju alkohola bil samo preteža. Crispi je že dolgo čutil, da ne stoji trdno in je zatorej že sam izval nezaupnico ob taki priložnosti, da svet ne bode tako videl pravega vzroka. Nova vlada gotovo ne bode več tako gojila prijateljstva z Nemčijo in Avstrijo, kakor ga je sedanja, če tudi iz tripelalijance morda ne bode izstopila.

Rojstveni dan nemškega cesarja.

V prestolnici Mecklenburg-Strelitz neso nič posebno neudušeni za zjedinjeno Nemčijo. Ko je bil rojstveni dan nemškega cesarja, ni bilo razen vojaških nobenih slavnostij. V protestantski cerkvi še službe božje ni bilo, tako da so častniki morali iti v katoliško cerkev k slavnemu cerkvenemu opravilu, dasi je mej njimi le jeden sam katolik. Ta dan se je videlo, da bi se Mecklenburg-Streličani takoj radi s svojim velikim vojvodo odcepila od Nemčije, ko bi zato bil čas ugoden.

Prusko ministerstvo.

Caprivi baje misli odložiti predsedstvo pruskega ministerstva, ker je s posli preobložen, in bode predsedstvo prevzel Miquel. Ko je odstopil Bismarck, se je precej govorilo, da se bode državno kancelarstvo in prusko ministersko predsedništvo moralo ločiti, ker se ne bode moglo dobiti moža, ki bi vse te službe opravljal.

Belgijsko prestolonasledstvo.

Ker je le še jeden sam belgijski princ, ki ima pravico do prestola, namerava vlada premeniti prestolonasledstvo tako, da bi tudi ženske mogle podedovati prestol. Ministerski svet se je že o tem posvetoval. Če se bode upala vlada s tako predlogo pred zbornico, se ne ve, kajti bati se je ugovorov, ker je v zbornici več poslancev, ki bi radi republiko.

Volitve na Španjskem

Pri volitvah za zbornico na Španjskem je voljenih 286 vladnih pristašev, 61 liberalcev, 38 republikanov, 4 klerikalci in 5 karlistov. Kako so izpale volitve v kolonijah, ki volijo 42 polancev, se še ne ve. Udeležitev pri volitvah je bila slaba.

Ustaja na Portugalskem

se je ponesrečila. Bilo je mej republičani dogovorjeno, da se ustaja začne v več mestih hkratu, ali v Oportu neso mogli čakati pravega časa in so akcijo poprej začeli in tako vso stvar spridili. Ob ustanku pa še ni popolnoma zanesljivih poročil, ker portugalska vlada strogo pazi, da se brzojavno kaj po svetu ne poroča, kar bi njej ne ugajalo. V Oportu bil je hud boj in je do 100 mrtvih in ranjenih. Mestno hišo, ki so jo bili zaseli ustajniki, so topničarji bombardovali; potem pa drugi vojaki napali z naskokom. Ustaši so bili zaradi tega v neugodnem položaju, ker niso imeli spretnih vodij. Le dva častnika potegnili sta z ustaši, drugi so pa ostali vladi zvesti. Neuspeh v Oportu je tako potrl republičane po drugih mestih, da ni pričakovati, da bi se sedaj upali puntati. Njih voditelje so pa že itak zaprli. Vlada bode z vso strogostjo poskusila zadušiti republičansko gibanje.

Dopisi.

Iz Celovca 2. februarja. [Izv. dop.] Konečna beseda c. kr. poštnega ravnateljstva v Gradcu v zadevi toženega c. kr. poštnega oficijala Okorna glasi se (nemški seveda) naslednje:
Štev. 2311.

Gospodu

v Celovci.

Na ponovljeno ulogo z dne 16. januarja 1891 se Vam javlja, da je stvar, kakor je bila navedena

men ausser einem Zahlworte . . .“ tedaj trdi on, da „die grössten Gelehrten“ se pravi navadno „doctissimi homines“, a ne „doctissimi“; „ein grösserer Gelehrter, homo doctior, ein wahrer Gelehrter homo vere doctus“.

A 3. opomnja na isti strani veleva: „Anstatt der subst. gebrauchten Neutra der Adjektiva gebraucht man, namentlich ausserhalb der philosophischen Sprache, sehr gewöhnlich einen relativen Ausdruck, wie id, quod honestum est, ea quae utilia sunt, anstatt honestum, utilia; auch wendet man Umschreibungen mit res an, wie res bonae et honestae, statt bona et honesta . . .“ Gosp. J. M. I Naveli smo o našem vprašanju pravila latinske slovnice skoro „in extenso“ in gotovo so bili že čez voljo ti dolgorepi citati tudi potrpljivejšem čitateljem; naj nam oprostite! Hoteli smo Vam izviti zadnji zagovor in zadnjo itak nejak o poro. Kateri jezik bode te pa sedaj poklicali na pomoč?

Miklošič, ki vsak jezikovni pojav razmatra z razglednega, zgodovinskega in primerjajočega stališča, prišel je tudi tej prikazni do živega in razmišlja o njej tako-le: „Das adjectiv ohne dazu gehöriges substantiv bezeichnet manchmal im masc.

v t. u. odgovoru z dne 11. jan. 1891 št. 854, dokazana po zaslišanju dveh uradnikov, ki sta bila z oficijalom Okornom ob jednom v istih uradnih prostorih v službi dne 22. decembra. Ker se je dalje proti Okornu že administrativnim potom uradno postopalo in se mu naročilo, da se v bodoče v vsacem oziru korektno obnaša nasproti občinstvu, nema c. kr. poštno in brzojavno vodstvo v Gradcu povoda, da dalje postopa v tej zadevi.

V Gradcu 24. januarja 1891.

C. kr. poštui naddirektor:

Podpis.

Razžaljena stranka torej v tej zadevi ni dobila nikakega zadoščenja od kompetentne strani. Iz vsega tega se dá tudi izvajati, kak milosten ukor (?) je moral dobiti dotični uradnik za svoja razžaljiva dejanja nasproti stranki, in znani slovenski pregovor, da „vrana vrani nikdar ne izkljuje oči“, se tudi tu popolnoma obistinuje. Ta površna preiskava in jednostranska rešitev te pritožbe pa nas ne sme strašiti, da bi si v prihodnje pustili Solovenci nakladati od c. kr. poštuih uradnikov Okornove baže take surovosti na svoja ramena. Mi gotovo ne želimo nikomur nič žalega storiti in tudi nismo prijatelji takih pritožb, do kakeršnih smo bili v tej zadevi prisiljeni. Nadejamo se pa tudi, da bode g. Okorn sedaj prišel vendar jedenkrat do spoznanja, da mora tudi s slovenskimi strankami istotako prijazno in postrežljivo občeovati, kakor z nemškimi, in mislimo, da bode sedaj tudi že jedenkrat konec tistih zabavljanj na Slovence, oziroma „bindišarje“, kakeršne smo imeli čast čuti na pošti že večkrat iz njegovih ust.

Z Viča 4. februarja. [Izv. dop.] Prva predpustna društvena beseda Viške in Glinške čitalnice zvršila se je jako povoljno. Kmalu zvečer napolnjeni so bili pripravljeni prostori, udeležilo se je mnogo odličnih gostov iz Ljubljane, Št. Vida in sploh iz tukajšnje okolice. Vrli rodoljubni Ljubljanski pevci, kateri so iz prijaznosti nastopili pri besedi na oder, očarali so s svojimi krasnimi glasovi vse udeležence, da jih je občinstvo z naidušenim ploskanjem odobraval. Dramatična predstava „Ponesrečena glavna skušnja“ ugajala je jako na našem novem odru, kajti bila je to prva dramatična igra v občini. Pokazali so vrli igralci izurjene svoje moči v splošno zadovoljnost občinstva, svoje uloge rešili so tako dobro, da ploskanja ni bilo konca. Ob deseti uri pričel se je živahen ples in mladi svet sukal se je do belega dne. Četvorka, katero je iz prijaznosti vodil g. Lilek iz Ljubljane, je radi pretesnega prostora plesala samo 12 parov. Prva „beseda“ nove čitalnice bila je jako povoljna in upamo, da bode lepo cveteče društvo priredilo še mnogo taci veselic in da kmalu nastopijo na oder tudi vrli Viški in Glinški pevci in pevke, ki se že dlje časa pridno vadijo, in imajo baje jako dobre moči v svojem zboru.

Iz Žužemberka 30. januarja. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo napravila je naša „požarna bramba“ ples, kar se ve ni nič nenavadnega, ker to se godi posebno o predpustnem času po vsem svetu. Nena vaden in poseben pa je uvod k temu plesu, ki ga je pridigoval z lece istega dne tukajšnji kapelan g. A. Ščinkovec. Ko je bil poropotal zoper „liberalne“ časopise in osobito zoper „Slovenski Narod“,

ki se baje norčuje iz sv. misijonov, ker piše, da domačini dajo več za negotovi uspeh teh misijonov kakor za potrebne narodne naprave, in ko je poudarjal, da je v Žužemberškem bralnem društvu tudi ta list, potem je nadaljeval izrečno: — čas je, da si otresete ta jarem z vaših vratov in ne dajte se za nos voditi onemu bralnemu društvu na placi, ki vas pohušuje —.

O gasilcih pa je govoril tako: Kakor sem slišal, bode tukajšnja požarna bramba priredila veselico. Ali ima tako društvo namen prirejati ples in tako zapeljevati naše fante! Ako se nočete vi starši oglasiti, se bodem pa jaz! Vi ne bode te zapeljevali naših fantov! Torej fantje in dekleta, ako ste še kaj krščanski, ne pojdite na tako veselico in odstopite od tega društva ter ne podpirajte ga, ki vas pohušuje in zapeljuje! Sicer pa, kateri hodijo na take veselice, so ponočnjaki, k. . . b. . . i in l. . . d. . .

To je krepka in lepa pridiga, mar ne? Opomniti pa velja, da je bil omenjeni ples prirejen lepo in uzorno. Udeležili so se sodni in davčni uradniki, notar, župan, trgovci in najboljši tržani s poštenimi svojimi ženami in hčarami. Veljajo li njim take z lece govorjene besede, ki se navadno ne pišejo na papir! Razburjenost je torej občna in po celem okraji ni govora kakor o tem surovem pridigovanju. Bralno društvo je baje že storilo potrebne korake pri kazenskem sodišči, ker je uvidelo, da svarjenje na pristojnem visokem mestu o drugi priliki ni imelo uspeha, nego da se je temu čudnemu duhovniku dala potuha ali molče ali izrečno. Prepričani smo, da bode tako ukrenila tudi požarna bramba in izločila tiste, ki mislijo, da s takim ravnanjem niso žaljeni v svojej časti. Taki gasilci niso vredni, da nosijo častno uniformo! Može moramo biti in odgovorni za svoja dejanja vselej in povsodi, ne pa od tacihi pridigarjev devati se na uzdo pri vseh volitvah, pri vseh občinskih in drugih sejah! Pravi duhovnik je res oče svojim faranom, a mislimo, da si so taki nepotrebni komandantje pač že izkopali sami svojo jamo!

Iz Št. Pavla v Savinjski dolini 1. februarja. [Izv. dop.] Že več let se ni priredil v našem kralj noben večji ples, zatoraj je plesni venček dne 5. januarja vzbudil splošno zanimanje v Savinjski dolini. Udeležba je bila, smemo reči, sijajna in sicer nas je posebno razveselil obilen pohod krasnih dam in gospodov iz Žalca, Celja, z Vranskega, iz Braslovč in seveda tudi iz našega kraja. Nad sto oseb je posetilo ta venček in se skoraj polnoštevilno radovalo do 8 ure zjutraj. Pa saj je tudi odbor dobro skrbel za vse potrebno, okrasil je dvorano jako okusno in najel izvrstno godbo Slatinsko. Splošno pozornost vzbujala je lepa z cveticami okrašena fontena.

Opomnimo naj tudi, da je bila ta veselica slovenska, nasproti zadnji jednaki sv. Pavlski veselici, ki je še imela nemški značaj. Napredoval je torej naš kraj v narodnem oziru, kar pa ni oviralo, da se je tudi mnogo Nemcev radovalo mej nami.

Konečno še omenim, da je splošno dopadal kotilijon, ki ga je tako izborno aranžiral g. Norbert Zanier, kateremu se izreka posebna zahvala. Dopadala je vzlasti podoba, ki je predstavljala bodočo savinjsko železnico. — Pri odhodu zagotavljali so

entweder ein männliches Individuum oder eine person überhaupt. Im griechischen ist diese anwendung des adjectivs bei Homer (ki še ne pozna člena; op. piščeva) ziemlich selten, in späterer zeit sehr häufig. Im lateinischen wird homo gewöhnlich nicht ausgelassen; die ausschlussung findet sich in plural häufiger als im singular. In den romanischen sprachen erstreckt sich der gebrauch des persönlich gebrauchten adjectivs viel weiter als im lateinischen. Diez 3. 7. Daraus wird der Einfluss des artikels auf diese anwendung des adj. offenbar. Den slavischen sprachen ist dieselbe ursprünglich fremd.“ Da je Mikl. pravo pogodil, da je namreč člen provzročil samostalniško rabo pridevnikovo, kaže nam bistro to, da prosti narod slovenski v takih izrazih redoma rabi člen: „ta pravi, ta hudi, ta pridni, ta leni!“

Neovržno pa sledi iz Miklošičevega umovanja ta-le resnica: 1. da najpreje se je rodil ta pojav v člen rabeči grščini, katera je potem vplivala na latinščino kakor v drugih rečeh tudi tod. 2. v slovanske jezike, ki večinoma ne poznajo člena, utihotapila se je ta raba iz nemščine in ponekod menda tudi iz romanščine. —

A od tega pojava, da pridevniki zaznamujejo samostalniško osebe, treba razločevati druge, sorodne pojave, v katerih se rabijo pridevniki samostalniški, a jim je izpuščeno ime kake reči, ne pa osebe; takih slučajev je tudi v slovanščini nekaj in Mikl. jih navaja na str. 26—30 pod številkami 12—23, a tudi tod konstatuje Mikl. mnogokrat tujih jezikov upliv. —

Kakove so porabne posledice teh bistro dognanih resnic za boljšo slovensko pisavo? Ali do cela iztirajmo zgoraj navedene izjeme? Ne! Konstatuje jih Mikl. v raznih slovanskih jezikih, in nikdo še ni grajal te pisave: „Zdravi ne potrebuje zdravnika; poštene se poštenemu družu, grešni grešnemu služu, in tudi Vi g. J. M. učite in molite brez skrbi do hladnega groba: „Zveličani so ubogi v duhu, krotki, mirni“ itd. A da nam Vi smešite pravilo, katero je Mikl. dognal kot prvotno slovensko in prastaro (celo indoevropsko), da se nam rogate zategadelj, ker skušamo le še bolj oživiti in utrditi pravilo, ki živi še itak krepko med prostim narodom (glej vzglede zgoraj navedene iz Miklošiča), to Vaše početje je, da rabim najrahljši izraz, neodpustno! (Konec prih.)

nas lepe plesalke in plesalci, da jim bode ta veselica v vednem spominu in razšli smo se s klici „Na svidenje!“

Domače stvari.

— (Knez nadškof), ki želi, da se ne imenuje, podaril je podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji 50 gld. ter postal društven ustanovnik. Iskrena hvala rodoljubu!

— (Odlikovanje.) Vodja pomožnih uradov v Novem mestu, gosp. Martin Mohar, dobil je ob priliki svojega upokojenja zlati križec s krono za dolgoletne zasluge.

— (Pojasnilo.) Priobčili smo bili v našem listu vest, da je poslanec g. Žitnik uležil nemški ugovor na slovensko obtožbo. Novico smo dobili od moža, kateremu smo smeli dati vso vero. Ko se je g. Žitnik oglašil pri nas s popravkom, zagotavljal nas je naš avtor, da bode resnico njegove povedbe potrdil akt, kedar dojde iz Gradca. Mi smo se tudi res sklicali v našem listu na ta akt, a danes doznamo iz njega, da je ugovor res slovenski pisan. Mi sedaj stvar radi s tem popravljamo. Zle volje nismo imeli, ker smo se zanašali na avtorja, ki je do zadnjega imel „bonam fidem“ o tem, kar je nam povedal.

— (Ustopenice za „Sokolovo“ maskarado) bodo jutri gotove in se sme reči, da se je delo „Narodni Tiskarni“ res prav dobro posrečilo. Od jutri naprej pričelo se bode že lahko z prodajo. Ne dvomimo, da trdimo pravo, ako rečemo, da bodo letošnje ustopenice gotovo ugajale posebno. Želimo le, da bi vprašanje, katero izražujejo, se kmalu rešilo tudi prav ugodno.

— (Dekoracijska dela za novo gledališče,) to je za prospekte, kulise, zaveso itd. je deželni odbor razpisal z oblikom do 20. februarja t. l. Ponudniki za ta dela morajo položiti varščino v znesku 300 gld. Prospektov je 18 namenjenih, mej temi bode blejsko jezero, Ljubljanski mestni trg, pogled na kako kranjsko mesto, vas na Gorenjskem, notranjost kmetijske hiše itd. Prednjo zaveso nameraval je slikati pokojni J. Šubic, žal da nam ga je smrt tako rano vzela in da zdaj nemamo tako izurjenega domačega umetnika, kateri bi bil kos temu delu.

— (Klub amaterjev fotografov v Ljubljani) ima v četrtek, dne 5. februarja zvečer ob 7½ uri v prostorih c. kr. strokovnih šol svoje mesečno zborovanje. Na dnevnem redu je vprašanje zaradi klubovega lokala in praktična vaja v povečanju z magnezijevo lučjo na Eastmanov pozitivni papir.

— (Iz Gorice) se nam poroča, da se je vršila slavnost na čast 25letnemu delovanju zaslužnega domoljuba g. E. Klavžarja prav sijajno, da je bila udeležba ogromna iz vseh krajev Goriške in družih slovenskih pokrajin. Došlo je tudi mnogo iskrenih brzojavnih pozdravov slavljenca. Toliko za danes, ker nam je obljubljeno obširneje poročilo.

— (Potrjeni zakon.) Zakon o funkcijskih dokladah za voditelje na jednorazrednih javnih ljudskih šolah, ki ga je sklenil deželni zbor štajerski, je dobil najvišje potrjenje.

— (Vodnikova beseda v Šiški) na dan Svečnice izvršila se je z izrednim uspehom. Vspored privabil je h Koslerji večino društvnikov in 90 (plačujočih) gostov. Za Šiškarje bil je slavnostni govor zanimiv, ker se je z njim predstavil takorekoč novoimenovani nadučitelj g. Javoršek. Da je sodeloval in način, kako je nalogo izvršil, opravičuje upanje, da bo vreden naslednik rankega Govekarja. Petje vodil je g. Toporiš. Odlično pohvalno pela sta se mešana zbor „Na planini“ in „Domovina“. Odlični člani dramatičnega društva igrali so kot zadnjo točko za Vodnikovo besedo prav prikladno in srečno osnovano veseligr „Svoji k svojim“, res dovršeno. Z burno pohvalo vsakemu posebej in vsem skupaj izreklo je občinstvo priznanje in zahvalo. Ples bil je sploh jako živahen, pod vodstvom g. Juvančiča, dobroznanega aranžerja. — Veselica, katero je Šišenska čitalnica priredila, bila je po vsem dostojna namenu. Obisk pa je dokazal, da uživa društvo mnogo simpatij.

— (Iz Gorice) Kakor drugod povsodi, tako so se tudi v Gorici godile od strani italijanskih komisarjev pri ljudski štetvi razne samovoljnosti in nepostavnosti. „Nova Soča“ prijavlja nekatere take slučaje. Društvo „Sloga“, kateremu so tudi prihajale razne pritožbe od posamičnih strank, pritožilo se je

v tej zadevi na c. kr. namestništvo v Trstu, sklicuje se na postavne določbe zakona o ljudskem štetju.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca januarja uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 525 strank 175.908 gld. 7 kr., vzdignilo pa 191 strank 83.406 gld. 92 kr.

— (V Trstu) je danes slovesno umeščenje novega župana dr. Pitterija, čegar izvolitev je cesar potrdil.

— (K ljudskemu štetju.) Drugi (šentjakovski) oddelek Ljubljanskega mesta šteje 6404 prebivalce, ki se tako-le razdele:

Ulice, trg, cesta, steza itd.	Število hiš	Število strank	Absolutno prebivalstvo			
			31. dec. 1890.			31. dec. 1880.
			m.	ž.	sploh	
Francovo nabrežje . . .	6	17	25	43	68	82
Ulice na Grad . . .	12	72	459	177	636	744
Gruberjeva cesta . . .	6	18	53	47	100	81
Hrenove ulice . . .	18	94	373	211	584	523
Karlovka cesta . . .	22	114	213	354	567	569
Ključavničarske ulice . . .	5	12	33	39	72	84
Krojaške ulice . . .	6	18	48	42	90	110
Merosodne ulice . . .	1	9	12	18	30	34
Mestni trg . . .	22	117	279	386	665	649
Pred prulami . . .	8	14	39	40	79	65
V rebri . . .	7	43	95	92	187	195
Ribje ulice . . .	3	6	13	17	30	36
Rožne ulice . . .	20	121	209	306	515	492
Sodarska steza . . .	2	12	18	26	44	47
Stari trg . . .	27	181	344	488	832	828
Starinarska steza . . .	1	5	6	14	20	22
Sv. Florijana ulice . . .	44	226	365	556	921	974
Sv. Jakoba nabrežje . . .	1	3	7	9	16	9
Sv. Jakoba Trg . . .	9	57	80	150	230	274
Špitalske ulice . . .	6	35	68	86	154	169
Tesarske ulice . . .	1	12	31	28	59	46
Pod trančo . . .	1	9	21	28	49	38
Trubarjeve ulice . . .	2	20	36	46	82	97
Vožarski pot . . .	3	11	25	28	53	29
Zvezdarske ulice . . .	2	4	17	14	31	32
Zvonarske ulice . . .	5	14	32	25	57	61
Žabjak . . .	10	58	86	147	233	241
Skupno . . .	250	1302	2987	3419	6406	6531

— („Vrtec.“) Časopis s podobami za slovensko mladino ima v 2. številki nastopno vsebino: Preprostega otroka molitev. (Fr. Levstik.) — Pes. (Ruski spisala E. Šemetjeva; poslovenil A. Bercé.) Tudi od vrabcev se lahko učimo. — Pridni perici. (Fr. Krek.) — Povest starega vrabca. — Otročja pesenca. — Po zimi v hiši. — Podobica — Listje in cvetje.

— (Maskarado) priredita čitalnica in „Sokol“ v Novem mestu na pustni torek 10. februarja. Po pripravah soditi obeta biti sijajna tudi letos.

— (Mesto Gorica) ima z uštetim vojaštvom 21.719 duš, mimo 20.600 l. 1880.

— (Za lovce.) Pretekli petek je v Virdu pri Vrhniki tamošnji pesestnik K. Jelovšek po domače Marijančnik ujel veliko divjo mačko. Žival je lakota prignala v poslopje posestnika Jernejevca, kjer je takoj za nastavljen vado prišla in se usmrtila.

— (Na Koroškem) razpisanih je 6 živino-zdravniških služeb, in sicer: v Gornji Belani, pri Sv. Lenartu v Lavantinski dolini in v Dolgem Polju z 600 gld. letne nagrade; dalje v Trbiži, Bistrici v Ziljski dolini in v Železni Kapli po 500 gld. na leto. Pri zadnjih dveh službah zahteva se tudi znanje slovenščine. Prošnje je odposlati na deželni odbor v Celovci do 1. marca.

— (Največja vas na Hrvaškem), je Virje, katera ima po zadnji ljudski štetvi 7715 prebivalcev in 1572 hiš. Prebivalstvo se je pomnožilo v 10 letih za 562 duš.

— (Okrajna bolniška blagajna za pol. okraj Rudolfovo) imela bode občni zbor 8. februarja v mestni dvorani.

— (Posojilnica v Šoštanji) ima svoj redni občni zbor v četrtek dne 12. februarja 1891 ob 2. uri popoldne v svoji uradni pisarni. Dnevni red: I. Poročilo ravnateljstva in potrjenje letnega računa za 1890. II. Sklep o porabi čistega dobička. III. Volitev ravnateljstva in nadzorništva. IV. Sprememba pravil. V. Predlogi. — Ko bi k temu občnemu zboru ne prišlo dovoljno število udov, bode drugi občni zbor isti dan ob 3. uri popoldne.

— (Vaje nemškega vojnega brodvoja) vršile se bodo v drugi polovici tekočega meseca skozi 14 dni v bližini Špljeta, kamor bode došel oddelek nemškega vojnega brodvoja. Ob enem pojde tja tudi del našega vojnega brodvoja, da pozdravi nemške goste.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 3. februarja. Čuje se, da se je napravila poravnava, po kateri bode Mac Carthy vodja vse irske stranke, a Parnell in Brien pojmeta v Ameriko nabirat denarja.

Pariz 3. februarja. „Petit Parisien“ javlja: Iz Donana v Pariz vozeči vlak skočil včeraj popoldne pri Pont Mailletu s tiru. Večina voz zdrobljenih.

Dunaj 4. februarja. „Wiener-Zeitung“ objavlja cesarjevi ročni pismi Taaffeju in Dunajevskemu, po katerih je finančni minister na svojo zaradi bolehnosti uloženo prošnjo z dne 22. januarja stalno umirovljen in mu je v priznanje dolgoletnega patrijotičnega izvrstnega službovanja posebno na finančnem polju podeljen veliki križ Štefanovega reda, Dunajevski pa ob enem kot dosmrtni ud poklican v gospodsko zbornico. Z drugim cesarjevim ročnim pismom imenovan je sekcijski načelnik v pravosodnem ministerstvu, dr. Emil Steinbach, finančnim ministrom.

Dunaj 4. februarja. „Vaterland“ zagotavlja, Hohenwart izjavil, da prevzame kandidaturu na Kranjskem. Volilni okraj še ni določen, ker slovenski konservativni volilni odbor v Ljubljani še ni postavil kandidatov. Ni dvojbe, da bode Hohenwart tudi ta pot jednoglasno na Kranjskem izvoljen.

Dunaj 4. februarja. Cesar imenoval ravnatelja na državni veliki realki v Ljubljani, Junovicza, članom deželnega šolskega sveta kranjskega.

Dunaj 4. februarja. Avstro-ogerska banka je znižala obresti za pol odstotka, torej pri eskomptovanju na štiri, za lombard na pet, lombardske obresti za rente na 4½ %.

Razne vesti.

* (Češka akademija znanosti) zaključila je v svoji prvi seji, katere se je udeležilo tri-deset akademikov, da vsak razred razpiše nagrado 2000 gold. za najboljša dela in v praznjo otvorjenja akademije, skupno torej 8000 goldinarjev.

* (Ernst Meissonier †.) V soboto umrl je najslavnejši francoski slikar Jean Louis Ernst Meissonier v 76. letu dobe svoje. S svojimi krasnimi slikami dosegel je največje uspehe, in za jedno samo sliko plačalo se mu je 800.000 frankov, cena, ki se pred njim ni še plačala nobenemu živemu slikarju.

* (Komisija za meridijan.) Kakor se poroča iz Pariza, je francoska vlada v sprejela predlog italijanske vlade, da se v Rimu snide mejnarna komisija, ki bi imela svrbo, da se geografske spornosti o vprašanju uredbe prvega meridiana.

* (Veteran iz l. 1809.) V Oetz na Tirolskem umrl je te dni eden zadnjih veteranov iz l. 1809, Matej Köfler, ki se je kot 10 letni deček udeležil bojev na hribu Isel. Rojen je bil l. 1799. Bil je kmetijski slikar. V 80. letu postal je nočni čuvaj in je opravljal ta posel do 90. leta. Telesno in duševno krepak ostal je skoro do smrti.

* (Huda zima v Italiji.) Iz Rima se poroča, da je več ljudi zadnje dni zmrznilo, tako jeden mož v bližini Luina v Lombardiji, drugi celo v Calabriji, v južni Italiji. Snega je palo povsod jako veliko. V Foggii v južni Italiji je medlo dva dni in dve noči zapored, in je snega palo nad pol metra. Mraz je naredil veliko škodo, posebno na oljkinih drevesih.

* (Znižani tarifi.) Tudi francoske železnice hočejo znižati vožne tarife in se vrše dotična pogajanja mej ministerstvom in železniškimi družbami.

* (Zaklad v zofi.) V Potsdamu kupil je nek kapecirar od starinarja staro zozo, da jo popravi, in zopet proda. Pozno v noči čuje tapecirar trkati na vrata, in ko odpre, pribega starinar v sobo, kriče: Moj denar! moj denar! izgubljen sem! Predno se je tapecirar zavedel od začudenja, izlekel je starinar iz zofe listnico s 1500 markami denarja, katero je imel skrito v zofi, in je bil pozabil nanjo, ko je rekel, da le zarad velike sile proda zozo tako po ceni.

* (Nesreča v rudniku.) V Mount-Pleasantu v Pensylvaniji je veliko večja, nego se je mislilo na prvi hip. Od 160 rudarjev, ki so delali na mestu, kjer se je dogodila eksplozija, rešilo se jih je samo 9. Dozdaj so spravili na dan že 112 mrtvih. Mej ponesrečenimi je 80 Ogrov in Nemcev.

* (Najširša dila sveta) bode razstavljeana na svetovni razstavi v Chicagu. Rezana je na El-Riverski žagi, in ima širjavo 12 čevljev, tako da bi zadoščala sama za tla precej veliki sobi.

* (Drzna tatvina.) V veliki cerkvi v Cataniji ulomili so v sredo ponoči tatovi rakev sv. Agate ter odnesli vse dragocenosti, ki imajo veliko vrednost. Narod je zelo razburjen, ker je ima sv. Agata za zaščitnico mesta. Policija pozaprja je več oseb.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanju sili, napenjanju, tiščanju v želodci in nerednem iztrebljenju, zadobé zopet zdravje, če rabijo pisliti „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Škatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne po-
vzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Du-
naji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno
Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in pod-
pisom. 5 (4—1)

Piccoli-jevo esenco za želodec
prireja in razpošilja nje izdelovatelj lekarnar
G. Piccoli v Ljubljani v zabojčkih po 12 in
več steklenic. 1 steklenica 10 kr. 1 (79 1)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Podpisani odbor izreka tem potom najiskrenejšo za-
hvalo vsem onim, ki so kaj pripomogli, da se je prva dru-
štvena beseda tako prijetno in zabavno izvršila, posebno
pa neustrahovano pevstvu g. Štamcar-ju in rodoljub-
nim Ljubljanskim gospodom pevcem (gg. Cotmanu, Ma-
roltu, Paternostu, Pelanu, Petriču, Puciharju,
Sajetu, Zebretu) za gniljivo krasno petje, dramatičnim
igralcem (gg. Cerarju, Perdanu, Verovšku in gospi-
dični Slavčevi) za izborni predstavo, g. Lilleku za
voditev četvorke in gospej Šušteršičevi za jako dobro
gostoljubno postrežbo.

Odbor Viške in Glinške čitalnice.

Loterijske srečke 31. januarja.

Na Dunaji: 88, 42, 73, 48, 10.
V Gradci: 3, 7, 21, 40, 82.

Tujci:

3. februarja.

Pri **Mali**: Pl. Böhm iz Radovljice. — Kohn, Mö-
ller, Kneifel, Aichberger z Dunaja. — Neukirch iz Milana.
Kastl iz Pilzna. — Obemüller iz Norimberka. — Willwider
iz Beljaka.

Pri **Slonu**: Boch, Breuer, Wierl, Fitz, Rosanitz,
Weiner, Hönigstein, Fekete, Franke z Dunaja. — Dolenc
s soprogo iz Kranja. — Weiss iz Gradca. — Bettheim
iz Velike Kaniže. — Leskovski iz Leskovice.

Pri **južnem kolodvoru**: Hafner z družino iz
Gradca. — Habeser s soprogo iz Brna.

Umrli so v Ljubljani:

31. januarja: Angela Slaga, delavka, 14 let, Po-
ljanski nasip št. 48, za jetiko. — Marija Kastelic, uradni-
kova vdova, 77 let, Gledališke ulice št. 1, za unetjem sap-
nika. — Marija Jeriha, branjeveva vdova, 85 let, Hrade-
kega vas št. 32, za oslabiljenjem.

1. februarja: Rudolf Merčun, delavčev sin, 8 mes.,
Emonska cesta št. 10, za hripjo.

V deželni bolnici:

30. januarja: Uršula Prosen, čevljarjeva hči, 12 let,
za sprijenjem krvi.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
3. febr.	7. jutraj.	750.5 mm.	—13.6° C	brezv.	megla	
	2. popol.	749.7 mm.	— 3.8° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	749.1 mm.	— 4.6° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura —7.3°, za —4.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 4. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	91.50	91.65
Srebrna renta	91.50	91.65
Zlata renta	108.90	108.95
5% marenca renta	102.20	102.25
Akcije narodne banke	99.8	99.8
Kreditne akcije	306	307
London	114.10	114.05
Srebro	—	—
Napol.	9.04	9.04
C. kr. cekini	5.41	5.41
Novoske marke	56.10	56.05
4% državne srečke iz l. 1854	25.7 gld.	131 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	10.0	181
Oggerska zlata renta 4%	103	50
Oggerska papirna renta 5%	100	55
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	165
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	—

Dobro in tečno

kosilo oziroma tudi večerjo

dobé poštene gospodje pri samostalni gospej po niski
oeml. Več se izve v upravnistvu tega lista ali na Svetega
Petra cesti št. 4, I. nadstropje. (82—1)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkeji ceni.

Štev. 1713.

Razglas.

V ponedeljek, 26. dan t. m., poginil je pri tukajšnjem konjaču
domači, njemu v opazovanje izročeni pes, in sekcija je dokazala, da
je bil stekel.

Vsled tega se na podlagi postave z dné 29. februarja 1880.
leta, drž. zak. št. 35, od današnjega dneva počeni
trimesečni pasji kontumac

za celo mesto upelje in določa, da smejo psi v tem času le
s trdno torbo, ki grizenje popolnem zabranjuje, okolu letati ali pa se
morajo zunaj hiše voditi na vrvi.

Psi, ki bodo prosto brez torbe ali s torbo, napravljeno samo iz
mehkega usnja, katera grizenja ne zabranjuje, okolu letati, bodo se
polovili in pokončali, proti nemarnim lastnikom pa se bo postopalo
po dotičnih postavnih določbah.

Ob enem se omenja, da bode postavne varstvene naredbe za
4 kilometre daleč okolu mesta upeljalo c. kr. okrajno glavarstvo
Ljubljansko.

Mestni magistrat Ljubljanski

dné 28. januarja 1891.

Županov namestnik: Vončina l. r.

L. Luser-jev obliž za turiste.

**Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim ocesom,
sujlem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.**

**Veliko
priznanih
pism je na
na ogled v
glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(471) Meidling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

**Ta obliž dobiva se le v eni veliki po 60 kr.
zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.**

Dobiva se
v lekar-
nah.

Pristnega imajo v Ljub-
ljani J. Swoboda, U. pl.
Trnkoczy, G. Piccoli, L.
Grečel; v Radolfcevu
S. pl. Štadovič, F. Haika;
v Kamniku J. Močnik;
v Celovcu A. Egger, W.
Thurmwald, J. Birnbach-
er; v Brezjah A. Aich-
inger; v Trgu na Ko-
roškem C. Menner; v
Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kumpf; v Gorici G.
B. Pontoni; v Wolfs-
bergu A. Huth; v Kra-
nji K. Šavnik; v Rad-
gouli C. E. Andrien; v
Idriji Josip Wario; v
Radovljici A. Roblek;
v Celju J. Kupferschmid.

Zahvala.

Globoko ganjeni po boleštni izgubi našega presrečno ljub-
ljenega sina, oziroma brata, svaka in strijca, gospoda

FRIDERIKA RECHER-JA

hišnega posestnika in zasebnika

izrekamo najiskrenejšo in najsrčnejšo zahvalo za srčno sočutje
mej boleznijo in ob smrti pokojnikov, za mnogobrojno časteče
spremstvo dragega pokojnika k poslednjemu počitku in za lepe
darovane vence.

Slovesno mrtvaško opravilo bode v petek dne 6. feb-
ruvarja t. l. ob 10. uri dopoldne v župni cerkvi Marije
Oznaničenja.

(78) Žalujoča rodbina Recher-jeva.

Povabilo

OBČNEMU ZBORU

Gornje-Savinjske posojilnice v Mozirji

registrovane zadruge z neomejenim poroštvom

kateri bode

dné 16. februarja 1891. l. ob 9. uri dopoldne
v lastnih prostorih.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzornišva.
4. Volitev načelnika.
5. Volitev namestnika in treh
odbornikov.
6. Volitev treh nadzornikov.
7. Posamezni sti.

Mozirje, dné 2. februarja 1891.

Načelnništvo.

(75)